

[Socialministeren.]

thi det er kun gennem den anden Kamp, det er kun gennem Ordningen af disse andre Forhold, at Socialreformen vil komme til at koste færre Penge. Men her er jeg ganske vist Pessimist, som jeg altid har været det; thi aldrig nogen Sinde har Historien vist et Tilfælde, hvor økonomiske Magthavere har afgivet blot en Brøkdel af deres Besiddelse eller Magt uden at være tvunget til det. Jeg taler ikke om Ordningen af den sociale Lovgivning, nej, jeg taler om de Ting, der er meget vigtigere. Jeg skal ikke fordybe mig deri, derom kan man faa meget bedre Besked hos Universitetets nuværende højtærede Rektor. Men jeg tror ikke, noget æret Medlem her kan være uvidende om, hvor inderlig Sammenhængen er imellem en overlevet Ejendoms- og Produktionsordning og en fornuftig Sociallovgivning, det maa man vide, uanset hvad man saa i øvrigt politisk kalder sig.

Jeg vil endnu fremhæve een Ting, der gjorde mig ondt. Jeg tænker her paa Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Krag, som — langt mere end den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven — Gang paa Gang, ogsaa ved sine Bemærkninger om Kommunegælden, viste en Mistillid til hele den almindelige Befolkning, der her er Tale om skulde søge Hjælp, idet det ærede Medlem udtalte en Tro paa, at denne Befolkning, naar det drejede sig om at henvende sig et Sted om Hjælp, i Virkeligheden var ligeglad, naar der blot ikke var Fattighjælps Virkninger af den grove Art, vi nu har knyttet til den, forbundet dermed, altsaa naar Hjælpen ikke havde mere ydmygende Virkninger end den principielle Tilbagebetalingspligt, som den af mig foreslaaede Kommunegæld har. Dette er efter min bedste Mening — og jeg har dog kendt mange Tusinder af de Mennesker, det her drejer sig om, ogsaa af dem, der søgte Hjælp uden Fattighjælps Virkning — en dundrende Uret at gøre den danske Underklasse, Arbejderne saavel som andre, paa de faa Undtagelser nær, som jeg netop gennem mit Forslag rammer haardere, end det nuværende System gør. Og hvor er det betegnende at se, at kendte Venstreblade lige efter det ærede Medlem Hr. Krag's Tale, men absolut ikke inspireret af ham personlig, skriver netop om mine Lovforslag, at de jo giver en indtrængende Opfordring til at løbe Hurtigløb til det offentlige, eller, som andre Aviser skriver: Hr. Steincke er paa Samfundets Vegne en stor Samaritan overfor sine Fagforeningsmed-

lemmer, de andre kan Pokker tage. Det er den Art Vejledere, en vis Del af Offentligheden har i Pressen, efter at de ærede Ordførere har talt.

Jeg tror nu, at jeg for den opmærksomme og tænkende Tilhører eller Læser har belyst denne Reform og dens Forhistorie, skildret Udgangspunktet, Formaålet, Hovedindholdet og Virkningerne samt Skævheden og Misforstaaelsen i den grundlæggende Kritik og dermed ogsaa har imødegaaet en stor Del af denne Kritiks Enkeltheder, saaledes at jeg ikke alene kan slutte dette Hovedafsnit af min Tale, men ogsaa tillade mig her i Salen at forbigaa en Række af de Bemærkninger, der viste tilbage til dette efter min Mening fejlagtige i selve Hovedudgangspunktet for Kritikken. Jeg har da samtidig opnaaet at tilfredsstille Folketingets højtærede Formand, der jo netop i sin Tale forleden fortalte os, at man under en Førstebehandling ikke skulde foretage en Kulegravning af Detailler, men forsøge paa at hæve Drøftelsen op til at angaa de store Principper og afgørende Spørgsmaal.

Alligevel er der rettet en Række bestemte Spørgsmaal til mig, som jeg naturligvis bør besvare, naar de er stillet, ligesom der er forskellige mindre, afsluttede Omraader, hvor jeg bør sige nogle Ord, inden jeg kan betragte mit Svar til alle de ærede Ordførere som afsluttet. Jeg vil imidlertid gøre denne Del af Talen, der vedrører Spørgsmaal, som er Udvalgsbehandlingens selvfølgelige Omraade, saa kort som muligt, hvorefter jeg vil slutte med nogle mere almindelige Betragtninger over enkelte af de Angrebspunkter, der ikke vedrører Kritikken af selve Lovkompleksets Hovedprincipper eller Udgiftsforøgelsen, som jeg allerede har omtalt. Her som tidligere gælder det, at jeg dels ikke kan naa at svare hver enkelt ærede Ordfører paa hver enkelt Ting, dels med Hensyn til hele Forsikringslovgivningen i alt væsentligt maa henholde mig til mine udførlige Udtalelser i Fjor eller til de Taler, der særlig her i disse Dage er holdt af de ærede Medlemmer, de Herrer Holger Larsen, Holdgaard, Einer Jensen, Rager m. fl., derunder ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, der jo særlig førte et udmærket Forsvar — ja, der er ingen Grund til at smile, for det var et udmærket Forsvar — for Vanføredvalgets Arbejde for forebyggende Foranstaltninger og de Forslag, der staar i Forbindelse hermed. Det var det, jeg takkede det ærede Medlem for, jeg takker ham for hans interesserede Arbejde i dette Udvalg,